

**[Kristen Amby.]**

sig Columbus' Æg, men det gør det ikke. Men der er saa smaa Uretfærdigheder, nemlig kun 7 Tilfælde, hvor man maa flytte et Mandat fra et Amt, som, hvis Mandatet skulde falde dér, vilde være overrepræsenteret, over til et Amt, hvor der er Underrepræsentation, at de er langt mindre end dem, man har nu, ogsaa mindre end efter Ministerens Forslag.

Jeg nævner et bestemt Eksempel, som vil være ret illustrerende, nemlig det, som den højtærede Minister selv brugte vedrørende Kommunerne paa Øerne. Efter gældende Valglov falder de 3 kommunistiske Mandater rigtigt i Københavns Amt, Frederiksborg Amt og Odense Amt.

Efter Ministerens Forslag skal Kommunerne i Københavns Amt have 2 Mandater, og i Frederiksborg Amt faar de ingen. Er der nogen Rimelighed i det, spørger jeg? Stemmegennemsnittet for Københavns Amt for alle Partier er 15 350. Kommunerne havde sidste Gang 13 855. De havde altsaa ikke engang Stemmegennemsnittet i Amtet. Det ene Mandat skal de selvfølgelig have, det faar de paa 0,98, men hvorfor i al Verden skal de have det andet Mandat efter Ministerens Forslag? Efter gældende Bestemmelser skulde de have det i Frederiksborg Amt, og efter vor første Udregning skulde de ogsaa have det i Frederiksborg Amt, men Frederiksborg Amt skal kun have, tror jeg, 5 Mandater efter den Hovedudregning, vi har, saa der er altsaa ikke Plads, og derfor flyttes det derfra hen til et Amt, der ikke har fuld Repræsentation.

Der vil altsaa ske dette efter vort Forslag, at man i 6—7 Tilfælde bliver nødt til at flytte et Mandat fra et overrepræsenteret Amt hen til et Amt, hvori der er Underrepræsentation. Men nogen stor Uretfærdighed deri kan der ikke være, for man faar altid Mandat, hvis man har fuld Stemmekvotient i det paagældende Amt, det er ligetil, og faar det praktisk talt ned til 0,50. Det er kun, naar det drejer sig om Stemmer, der udgør en lille Brøkdels af, hvad der hører til et Mandat, at der kan være Tale om at flytte Mandaterne.

Jeg skal naturligvis ikke her i Enkeltheder gennemgaa det Udkast til Forslag, eller hvad man nu vil kalde det, jeg har stillet, men sige, at selv om man forlod det Princip og lod Amtet, her Frederiksborg Amt, have det Mandat mere, vilde det ogsaa ske efter den gældende Valglov og efter Ministerens Forslag, og alligevel vilde denne Udregning efter min Mening sikre

den egnsnæssige Retfærdighed. Ministeren har nemlig ganske Ret i, at der er tre Ting, man skal have til at passe, og som er svære at faa til at passe: Partiretfærdigheden, Egnretfærdigheden, som man ogsaa fastslaar, og den rigtige Rækkefølge af Mandaterne. Efter den gældende Lov er det rigtigt, at Egnretfærdigheden er tilgodeset og ogsaa den rigtige Rækkefølge, men derimod ikke det, jeg betragter som Hovedformaalet, den retfærdige Fordeling mellem Partierne. Efter Ministerens Forslag har man efter min Mening brudt meget stærkt med Egnretfærdigheden. Det viser sig alene derved, at det tættest befolkede Amt i Jylland, Aarhus Amt, faar et Mandat for 10 000 Stemmer, medens Ribe Amt, er det vist, skal betale med 14 000 Stemmer; i en stor Kreds i København faar man Mandatet paa 16 000 Stemmer, i et sjællandsk Amt paa 20 000 Stemmer og i Københavns Amt for kun 14 000 Stemmer. Det synes jeg, Ministeren ogsaa selv maa være interesseret i man kan komme til Livs.

Jeg indrømmer, at vort Forslag har den Skavank, at det vel giver Egnretfærdighed og Partiretfærdighed, men derimod ikke, naar man ikke har Stemmegennemsnittet eller op derimod, den rigtige Rækkefølge. Altsaa, hvis et Parti et Sted har 3 000 Stemmer, som jo slet ikke kan give et Mandat, maaske ikke engang et halvt, maaske ikke et kvart, og et andet Sted 2 500 Stemmer, kan vort Forslag bevirke, at man skal have sit Mandat dér, hvor der er 2 500 Stemmer, men det er en meget lille Ulempe ved Siden af de Ulemper, der knytter sig til den bestaaende Valglov og i øvrigt ogsaa til Ministerens Forslag.

Til sidst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Bjørner. Jeg skal ikke gaa ind paa hans Tanke om fri Valgret, der jo ogsaa indeholder den ikke særlig originale, af mange fremførte, men ikke synderlig praktiske Tanke, at ogsaa de umyndige skal stemme, formentlig ogsaa de nyfødte, gennem deres Forældre eller gennem deres Værg. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er opmærksom paa, at i Princippet har allerede den gældende Valglov taget Hensyn hertil, idet man lader Folketallet spille ind sammen med Vælgertallet og Arealet, og det er et Udtryk for, at i et Omraade — jeg vilde helst have, at det ogsaa skulde være Amterne imellem, saa var det endnu mere udpræget —, hvor der fødes flere Børn, altsaa hvor Familierne er større, skal man kunne regne mere med de afgivne Stemmer end andetsteds. Det er allerede udtrykt i Princippet.